

רע"פ 7166/23 - עופר אמסלם נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 7166/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: עופר אמסלם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 40659-03-23 מיום 10.09.2023 (כבוד השופטים ש' בורנשטין, ע' מיכלס ו-א' סתיו); בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד איתן און

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ש' בורנשטין, ע' מיכלס ו-א' סתיו) בעפ"ג 40659-03-23 מיום 10.09.2023, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (כבוד הנשיא מ' מזרחי) מיום 15.02.2023 בת"פ 7800-05-21 (להלן: ההליך הראשון) ובת"פ 63986-03-22 (להלן: ההליך השני).

2. המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בשני כתבי אישום, בעבירות של גידול סמים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישה לפקודה; והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 10 רישה לפקודה.

לפי כתב האישום בהליך הראשון (להלן: כתב האישום הראשון), עובר ליום 24.04.2021 גידל המבקש במעבדה שאותה הקים בביתו (להלן: בית המגורים), 99 שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 240 גרם נטו. וכן, החזיק סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של כ-34.14 גרם נטו, וסם מסוכן מסוג 'חשיש' במשקל כולל של כ-33 גרם נטו. זאת ועוד, ובעוד ההליך הראשון מתנהל, הוגש נגד המבקש כתב האישום בהליך השני. לפי כתב האישום המתוקן בהליך זה (להלן: כתב האישום השני), עובר ליום 10.03.2022 גידל המבקש במעבדה שאותה הקים בביתו 98

שתילי סם מסוג קנאביס במשקל כולל של 9.9 קילוגרם נטו. וכן, החזיק סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של כ-3.26 קילוגרם.

3. ביום 22.06.2021 הודה המבקש בכתב האישום הראשון במסגרת הסדר טיעון, והורשע בעבירות שיוחסו לו. במועד זה, הפנה בית משפט השלום את המבקש לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן וכן התבקשה עמדת הממונה לעבודות שירות. ביום 21.06.2022, כשנה לאחר מכן ובטרם התקיים דיון לעונש בהליך הראשון, הודה המבקש בכתב האישום השני והורשע במיוחס לו.

4. ביום 15.02.2023 נגזר דינו של המבקש, בשני ההליכים במאוחד. בשים לב לנסיבות כתבי האישום ולמדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם עבור כל אחד מכתבי האישום נע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל. בגזירת עונשו, עמד בית המשפט על החומרה הגלומה במעשיו של המבקש, אשר "דורשים תכנון ומחשבה מקדימים, הצטיידות בציוד, הוצאה כספית, מעקב יום-יומי ואין המדובר באירועים המתבצעים בהינף יד". זאת ועוד, הודגש כי "[המבקש] הוכיח **תעוזה עבריינית**", שהרי במקביל לניהול ההליך הראשון - "שב [המבקש] וביצע את אותה עבריינות - באותה דירה ממש". מנגד, בשים לב לתסקירי שירות המבחן, אשר בא בהמלצה לריצוי עונשו של המבקש בדרך של חלופת מאסר; להודאות המבקש; וכן לנסיבותיו הפרטניות המלמדות בין היתר כי "מדובר באדם נורמטיבי בעיקרו, אשר יש לקוות כי שינה את דרכיו" - נקבע כי "מתקבלת תמונת מצב שיקומית, שמאפשרת חריגה לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום".

יצוין, כי בקשת המשיבה לחילוט בית המגורים נדחתה, ונקבע כי המרכיב "הכלכלי העונשי" ימצא את ביטויו על דרך של הטלת קנס כבד. לבסוף, על המבקש נגזרו 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות; צו מבחן; מאסרים מותנים; וקנס כספי בגובה 50,000 ש"ח או 150 ימי מאסר תמורתו.

5. המשיבה ערערה לבית המשפט המחוזי, הן על קולת העונש הן על ההחלטה שלא לחלט את בית המגורים. בעוד הערעור על החלטת אי-החילוט נדחה, ערעורה ביחס לעונש התקבל. נקבע, כי ניתן משקל עודף לשיקול השיקום בגזירת עונשו של המבקש, בשים לב לחומרת מעשיו, לעקרון ההלימה ולכך שהליך השיקום שעבר, הגם שהוא משמעותי, אינו "חריג או יוצא דופן". אשר על כן, ולאחר בחינת הנסיבות לקולה בעניינו של המבקש לרבות ההליך השיקומי אותו עבר - על המבקש הושתו 10 חודשי מאסר בפועל. שאר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

6. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, שלצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. במסגרת הבקשה לרשות ערעור, נטען כי הבקשה "מעלה שאלות משפטיות עקרוניות בעלות השלכות רחב", שעניינן בנוסחת חישוב משקל צמח הקנאביס הנתפס על-ידי המדינה בהליכים פליליים. נטען, כי ככלל, עת המדינה תופסת צמחי קנאביס, נשקל הצמח במלואו, ובכך מוצגת "תמונה מעוותת כלפי משקלו האמיתי של הסם הניתן להפיק מהצמח" - זאת, שכן "אין אפשרות לצרוך את צמח הקנביס ללא ניקוי רוב חלקיו, וייבוש פרחיו. לאחר פעולת הניקוי והייבוש, משיל מעצמו צמח הקנביס בערך 90% ממשקלו". אשר על כן, בכדי לא לפגום בעקרון ההלימה, לחסוך זמן שיפוטי ולתרום למראית פני צדק - נטען כי יש למצוא "נוסחת חישוב צודקת".

זאת ועוד, בבקשה נטען כי גזר דינו של בית משפט השלום היה מנומק, מאוזן, ונתמך בפסיקה רחבה, וכי עונשו של המבקש, כפי שנגזר על-ידי בית משפט קמא, מחמיר עמו יתר על המידה. זאת, בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים וכן לנסיבותיו האישיות כפי שאלו עולות מתסקירי שירות המבחן.

7. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי דינה להידחות.

8. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה

משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש. זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש, כבעניינו, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר נמצא כי העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת בהתאם לנסיבות העניין (רע"פ 5641/23 אריאשי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (21.08.2023)). בבקשה שלפניי לא עלה בידי המבקש לעמוד בנטל העומד לפתחו ועל כן מצאתי לדחותה.

חרף האצטלה העקרונית אותה ניסה לעטות המבקש, הרי שבקשתו אינה מעוררת שאלה שטרם נידונה בבית משפט זה (ראו: רע"פ 6138/05 נמלה נ' מדינת ישראל, עמוד 4 (08.11.2005)). הטענה הנוגעת לאופן שקילת הקנאביס, מועלית בבתי המשפט מזה שנים, ובדרך כלל העניין מוצא ביטויו בחומרת העונש - ודומה שכך אף נעשה במקרה הנדון. לא זו אף זו, בית משפט קמא לקח בחשבון את טענותיו השונות של המבקש לרבות ביחס לשיקומו, ולא למותר לציין כי מתחם העונש שנקבע, על-ידי הערכאה הדיונית, בעניינו של המבקש, נע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מכתבי האישום - בעוד שעל המבקש הושתו, בערכאת הערעור, 10 חודשי מאסר בפועל, בגין שני כתבי האישום גם יחד.

9. הבקשה נדחית אפוא, וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה בצידה.

ניתנה היום, י"ג בתשרי התשפ"ד (28.9.2023).

שׁוֹפֵט